

عنوان مقاله:

کارکردهای تفسیری استنادهای قرآنی صحیفه سجاده دربارہ امامت

محل انتشار:

دوفصلنامه امامت پژوهی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

فتاحی زاده - استاد گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه الزهراء

مرضیه محمص - عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی دانشکده الهیات و ادیان

فاطمه ادایی خضری - دانشگاه الزهراء، دانشکده الهیات، گروه علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

چکیده‌نویس‌های صحیفه سجاده افزون بر اینکه واسطه دریافت معارف الهی به شمار می‌آید، دربردارنده کارکردهای تفسیری است. پژوهش حاضر، آموزه امامت را در صحیفه سجاده بر اساس درونمایه‌های قرآنی موجود در عبارت‌های امام سجاد مورد واکاوی قرار می‌دهد. بدین منظور با روش توصیفی-تحلیلی و با رویکرد بینامتنی به این پرسش بنیادین پاسخ داده می‌شود که کارکردهای دعاهای صحیفه سجاده در توضیح آیات قرآنی با موضوع امامت کدام است؟ امام سجاد با بهره‌گیری از قرآن به مسائل مهم کلامی امامت پرداخته‌اند که مهمترین آنها تبیین هدایتگری امام، ضرورت وجود امام، الهی بودن منصب امامت، عصمت امام و ضرورت پیروی از ایشان است. بر اساس نتایج بدست آمده از پژوهش، ۳ گونه کارکرد تعلیل آیات، تبیین آیات و همچنین تطبیق آیات، بسامد قابل توجهی داشته‌اند. کارکردهای تعلیل آیات در عرصه برهان آوری پیرامون علم و عصمت امام و ضرورت اطاعت از امام و همچنین برهان آوری دربارہ سرپرستی امام در جامعه هویدا شده است. کارکرد تطبیق آیات نسبت به دیگر کارکردها، نشانگر جهت‌گیری شیعی بارز حضرت سجاد دربارہ آموزه امامت است.

کلمات کلیدی:

آیات امامت، صحیفه سجاده، کارکرد تفسیری، تطبیق آیات، تعلیل آیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1598789>

